

Älämölötön lukuhetki

Perinteisen lehdistön kuolemasta on puhuttu taatusti läpi koko perinteisen lehdistön historian. Viimeisin murhaajakandidaatti on Internet. Tällä hetkellä näyttääkin välillä pahasti siltä, että aika on ajamassa painetun journalismin ohi. Suomalainen, tai oikeastaan koko länsimainen lehdistö on kriisissä. Onko sarjakuvajournalismille ja pienen levikin kulttuurilehdille tilausta?

Sarjainfo täytti tänä vuonna 40 vuotta. Kulttuurilehtien kentässä se kuuluu keski-ikäisten kaartiin. Monilla julkaisuilla on pitkä ja kunniakas historia takanaan. Silti ne joutuvat kohtaamaan samat vaikeudet kuin uudemmatkin tulokkaat. Viimeksi lakautettiin suomalaiseen perinteen- ja kielentutkimukseen keskittynyt Hiidenkivi.

Sarjakuvafoorumi Kvaakissa on sarjakuva-aiheista keskustelua käyty jo yhdeksän vuoden ajan. Foorumi julkaisee myös arvosteluita, uutisia ja reportaaseja. Internetin uhkaksi kokeville on tällainen foorumi tietysti hyvä syntipukki. Mutta kilpailevatko Kvaak ja Sarjainfo kuitenkin toisiaan vastaan? Itse koen, että ne pikemminkin toimivat hyvänä,

toisiaan täydentävänä parivaljakkona omilla areenoillaan.

Kvaak ei ole Sarjainfon nettiversio. Painettu teksti ja vapaamuotoinen keskustelu pysyvät erillään, artikkelit eivät saa jatkukseen sanomalehtien kommenttiosastojen tyylistä epämääräistä mölinää. Ajankohtaisuutta, nopeaa reagointia ja vertaiskokeuksia kaipaavat etsivät niitä foorumin puolelta. Pureskellumpaa, asiapitoisempaa tekstiä ja itselle ehkä uudempiakin aiheita taas löytyy lehdestä.

Sosiaalisen median, jatkuvan virtuaalisen läsnäolon ja joka paikkaan työntyvän älämölön maailmassa lehden tai kirjan lukemisen yksi parhaita puolia on sen täydellinen sosiaalisuuden puute. Alkeellisesta "paperi ja muste" -käyttöliittymästä ei voi lähettää Facebook-linkkiä kaverilleen heti, kun törmää kiinnostavaan artikkeliin. Lehti on pakko lukea loppuun yksin, omissa rauhassa, rentoutuen ja ajatellen.

Ajatteleville lukijoille on myös ilo tarjota hyvin ajateltua luettavaa.

Reetta Laitinen